

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**
TOMASZ CHRÓSTNY

Poznań, 11 lutego 2021 r.

RPZ.610.9.2020.AM

DECYZJA Nr RPZ 1/2021

- I. Na podstawie art. 26 ust. 1 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. z 2020 r. poz. 1076 i 1086), po przeprowadzeniu postępowania w sprawie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów, wszczętego z urzędu wobec Koleta spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Nowym Tomyślu, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów uznaje za praktyki naruszające zbiorowe interesy konsumentów działania ww. spółki polegające na:
1. przekazywaniu konsumentom w kierowanych do nich zaproszeniach na organizowane przez ww. spółkę pokazy handlowe nieprawdziwych informacji, że głównym przedmiotem tych spotkań są badania układu krążenia czy też diagnostyka układu krążenia, podczas gdy głównym ich celem jest zaprezentowanie oferty handlowej spółki, co stanowi nieuczciwą praktykę rynkową w rozumieniu art. 5 ust. 3 pkt 6 w zw. z art. 5 ust. 1 i ust. 2 pkt 1 w zw. z art. 4 ust. 2 ustawy z dnia 23 sierpnia 2007 r. o przeciwdziałaniu nieuczciwym praktykom rynkowym (t.j. Dz. U. z 2017 r. poz. 2070), a w konsekwencji stanowi naruszenie art. 24 ust. 1 i ust. 2 pkt 3 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów
i nakazuje zaniechanie jej stosowania,
 2. przekazywaniu konsumentom nieprawdziwych informacji, że osoba, która prowadzi pokaz handlowy, a następnie omawia wyniki badań jest starszym diagnostą, podczas gdy osoba prowadząca pokaz nie posiada w tym zakresie odpowiednich kwalifikacji lub uprawnień, co stanowi nieuczciwą praktykę rynkową o której mowa w art. 5 ust. 3 pkt 6 w zw. z art. 5 ust. 1 i ust. 2 pkt 1 w zw. z art. 4 ust. 2 ustawy z dnia 23 sierpnia 2007 r. o przeciwdziałaniu nieuczciwym praktykom rynkowym (t.j. Dz. U. z 2017 r. poz. 2070), a w konsekwencji stanowi naruszenie art. 24 ust. 1 i ust. 2 pkt 3 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów
i nakazuje zaniechanie jej stosowania,
- II. na podstawie art. 103 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. z 2020 r., poz. 1076 i 1086), **nadaje się decyzji w zakresie pkt I.1-I.2 sentencji niniejszej decyzji rygor natychmiastowej wykonalności,**
- III. na podstawie art. 26 ust. 2 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. z 2020 r., poz. 1076 i 1086), **nakłada się na Koleta spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Nowym Tomyślu środek usunięcia**

trwających skutków praktyk stwierdzonych w pkt I.1-I.2 niniejszej decyzji, w postaci obowiązku skierowania listem poleconym - w terminie miesiąca od daty uprawomocnienia się decyzji - do wszystkich konsumentów, którzy zawarli w okresie od dnia 30 września 2018 r. do dnia wydania decyzji w niniejszej sprawie, tj. do dnia 11 lutego 2021 r. z Koleta spółką z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Nowym Tomysłu umowy o świadczenie usług rozbudowy (modernizacji) instalacji wodnej o system filtracji wody, w sposób czytelny i zrozumiały pisemnej informacji, o treści:

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w decyzji nr RPZ 1/2021, uznał za praktyki naruszające zbiorowe interesy konsumentów działania Koleta spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Nowym Tomysłu polegające na:

- a) przekazywaniu konsumentom w kierowanych do nich zaproszeniach na organizowane przez ww. spółkę pokazy handlowe nieprawdziwych informacji, że głównym przedmiotem tych spotkań są badania układu krążenia czy też diagnostyka układu krążenia, podczas gdy głównym ich celem jest zaprezentowanie oferty handlowej spółki, co stanowi nieuczciwą praktykę rynkową w rozumieniu art. 5 ust. 3 pkt 6 w zw. z art. 5 ust. 1 i ust. 2 pkt 1 w zw. z art. 4 ust. 2 ustawy z dnia 23 sierpnia 2007 r. o przeciwdziałaniu nieuczciwym praktykom rynkowym (t.j. Dz. U. z 2017 r. poz. 2070), a w konsekwencji stanowi naruszenie art. 24 ust. 1 i ust. 2 pkt 3 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów,*
- b) przekazywaniu konsumentom nieprawdziwych informacji, że osoba, która prowadzi pokaz handlowy, a następnie omawia wyniki badań jest starszym diagnostą, podczas gdy osoba prowadząca pokaz nie posiada w tym zakresie odpowiednich kwalifikacji lub uprawnień, co stanowi nieuczciwą praktykę rynkową o której mowa w art. 5 ust. 3 pkt 6 w zw. z art. 5 ust. 1 i ust. 2 pkt 1 w zw. z art. 4 ust. 2 ustawy z dnia 23 sierpnia 2007 r. o przeciwdziałaniu nieuczciwym praktykom rynkowym (t.j. Dz. U. z 2017 r. poz. 2070), a w konsekwencji stanowi naruszenie art. 24 ust. 1 i ust. 2 pkt 3 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.*

Treść decyzji nr RPZ 1/2021 dostępna jest na stronie www.uokik.gov.pl.

IV. na podstawie art. 106 ust. 1 pkt 4 w zw. z art. 106 ust. 7 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. z 2020 r., poz. 1076 i 1086), **nakłada się na Koleta spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Nowym Tomysłu:**

1. w związku z naruszeniem zakazu, o którym mowa w art. 24 ust. 1 i 2 pkt 3 ww. ustawy, w zakresie opisanym w pkt I.1 sentencji niniejszej decyzji, **karę pieniężną** w wysokości 101 125,00 zł (słownie: sto jeden tysięcy sto dwadzieścia pięć złotych), płatną do budżetu państwa,
2. w związku z naruszeniem zakazu, o którym mowa w art. 24 ust. 1 i 2 pkt 3 ww. ustawy, w zakresie opisanym w pkt I.2 sentencji niniejszej decyzji, **karę pieniężną** w wysokości 101 125,00 zł (słownie: sto jeden tysięcy sto dwadzieścia pięć złotych), płatną do budżetu państwa,

V. na podstawie art. 77 ust. 1 i art. 80 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. z 2020 r., poz. 1076 i 1086) w zw. z art. 83 tej ustawy w zw. z art. 263 § 1 i 2 i art. 264 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (t.j.: Dz.U. z 2020 r., poz. 256 ze zm.) **postanawia się obciążyć Koleta spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Nowym Tomysłu**

kosztami postępowania w sprawie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów w kwocie 8,50 zł (słownie: osiem złotych 50/100) oraz zobowiązać do ich zwrotu Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

Uzasadnienie

Na skutek napływających skarg konsumentów postanowieniem z dnia 20 maja 2019 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (dalej: Prezes Urzędu) wszczął z urzędu postępowanie wyjaśniające w celu wstępnego ustalenia, czy działania Koleta sp. z o.o. z siedzibą w Nowym Tomyślu (dalej: Przedsiębiorca lub Spółka) oraz podmiotów z nią powiązanych, dotyczące sprzedaży towarów poza lokalem przedsiębiorstwa, mogą stanowić praktyki naruszające zbiorowe interesy konsumentów w rozumieniu art. 24 ust. 2 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. z 2020 r., poz. 1076 i 1086 - dalej: u.o.k.k.).

W ramach podjętych w toku postępowania wyjaśniającego czynności, w dniu 30 maja 2019 r. Prezes Urzędu przeprowadził na podstawie art. 105a ust. 3 i 4 u.o.k.k. (w brzmieniu ustawy obowiązującym na dzień 29 maja 2019 r.) kontrolę Spółki, w tym w dniu 30 maja 2019 r. na podstawie postanowienia Sądu Okręgowego w Warszawie - XVII Wydziału, Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (dalej: SOKiK) z dnia 23 maja 2019 r. (sygn. akt: XVII Amo 19/19), kontrolujący podjęli czynności zmierzające do zakupu towaru w trakcie jednej ze zorganizowanych przez Spółkę prezentacji.

Analiza materiałów uzyskanych w toku postępowania wyjaśniającego dała podstawę do wszczęcia, postanowieniem z dnia 23 listopada 2020 r., postępowania w sprawie stosowania przez Spółkę praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów określonych w art. 24 ust. 1 i 2 pkt 3 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów polegających na:

- I. przekazywaniu konsumentom w kierowanych do nich zaproszeniach na organizowane przez ww. spółkę pokazy handlowe nieprawdziwych informacji, że głównym przedmiotem tych spotkań są badania układu krążenia czy też diagnostyka układu krążenia, podczas gdy głównym ich celem jest zaprezentowanie oferty handlowej spółki, co mogło stanowić nieuczciwą praktykę rynkową w rozumieniu art. 5 ust. 3 pkt 6 w zw. z art. 5 ust. 1 i ust. 2 pkt 1 w zw. z art. 4 ust. 2 ustawy z dnia 23 sierpnia 2007 r. o przeciwdziałaniu nieuczciwym praktykom rynkowym (t.j. Dz. U. z 2017 r. poz. 2070 ze zm.),
- II. przekazywaniu konsumentom nieprawdziwych informacji, że osoba, która prowadzi pokaz handlowy, a następnie omawia wyniki badań jest starszym diagnostą, podczas gdy osoba prowadząca pokaz nie posiada w tym zakresie odpowiednich kwalifikacji lub uprawnień, co mogło stanowić nieuczciwą praktykę rynkową o której mowa w art. 5 ust. 3 pkt 6 w zw. z art. 5 ust. 1 i ust. 2 pkt 1 w zw. z art. 4 ust. 2 ustawy z dnia 23 sierpnia 2007 r. o przeciwdziałaniu nieuczciwym praktykom rynkowym (t.j. Dz. U. z 2017 r. poz. 2070 ze zm.).

Przedsiębiorca został zawiadomiony o wszczęciu postępowania administracyjnego pismem z dnia 23 listopada 2020 r.

Następnie, pismem z dnia 16 grudnia 2020 r. Spółka została zawiadomiona o zakończeniu zbierania materiału dowodowego w sprawie oraz o możliwości przeglądania akt i wypowiedzenia się w sprawie zebranego materiału dowodowego. Spółka nie skorzystała z tego uprawnienia.

Prezes Urzędu ustalił, co następuje:

Spółka prowadzi działalność gospodarczą na podstawie wpisu do Rejestru Przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego o numerze 0000618161. Zgodnie z informacją odpowiadającą odpisowi z Rejestru Przedsiębiorców, Spółka została zarejestrowana 12 maja 2016 r.

(dowód: informacja odpowiadająca odpisowi z Rejestru Przedsiębiorców, k. 80-83 akt adm.)

W rejestrze jako przeważający przedmiot działalności Przedsiębiorcy wskazano: działalność usługową związaną z poprawą kondycji fizycznej. Natomiast, w przedmiocie pozostałej działalności przedsiębiorcy wskazano również m.in. działalność paramedyczną, wynajem i dzierżawę samochodów osobowych i furgonetek, działalność agencji reklamowych, badanie rynku i opinii publicznej, tynkowanie, pozostałą sprzedaż detaliczną prowadzoną poza siecią sklepową, straganami i targowiskami, pozostałą działalność usługową w zakresie informacji, gdzie indziej niesklasyfikowaną, rozbiorę i burzenie obiektów budowlanych.

(dowód: informacja odpowiadająca odpisowi z Rejestru Przedsiębiorców, k. 80-83 akt adm.)

Z poczynionych ustaleń wynika jednocześnie, że przedmiotem działalności Spółki jest sprzedaż - w trakcie organizowanych przez Spółkę na terenie całego kraju prezentacji handlowych - „programu rewitalizacji komórkowej” w skład którego wchodzi m.in. urządzenie do filtrowania wody.

(dowód: nagranie pokazu, k. 34-35 akt adm., zawiadomienie Federacji Konsumentów Oddział w Szczecinie z dnia 10 stycznia 2019 r. wraz z załącznikami, k. 61-67 akt adm.; pismo Dyrektora Delegatury UOKiK w Łodzi z dnia 14 stycznia 2019 r. wraz z załącznikami, k. 70 - 75 akt adm., druki zaproszeń bezadresowych, k. 43, 59 akt adm.)

Spółka zaprasza konsumentów na organizowane pokazy handlowe przy wykorzystaniu druków bezadresowych o następującej treści:

Badanie Układu Krążenia

BEZPŁATNE, BEZPIECZNE I BEZINWAZYJNE!!!

Badanie wykonywane jest pod kątem:

- **Układ krążenia** - arytmia, miażdżyca, nadciśnienie, stan układu tętnic i serca
- **System trawienny** - m.in. wątroba, trzustka (cukrzyca - poziom insuliny i glukozy), jelita, żołądek
- **Choroby reumatyczne** - reumatoidalne zapalenie stawów, zwyrodnienia

Badanie jest bezbolesne i bezinwazyjne. Każda zarejestrowana osoba zostanie przebadana i na miejscu otrzyma kartę z wynikami.

Miejsce wykonywania badań: Klub Osiedlowy „Rondo”, I piętro
ul. Przybyszewskiego 56, **Poznań**

Termin badań: **30.05.2019 (czwartek)**
na godz. 10:00 (proszę o przybycie 20 min wcześniej)
na godz. 12:30 (proszę o przybycie 20 min wcześniej)

Liczba badań ograniczona!

Obowiązkowa rejestracja, wyłącznie telefoniczna, czynna 8-16 w dni robocze.

Rejestracja: ☎ 735 774 914 ☎ 735 774 912 ☎ 735 774 913

Badanie dla osób od 31 lat. Koleta sp. z o.o., ul. Długa 3/4, 64-300 Nowy Tomyśl. W trakcie oczekiwania na wynik badań ok. 1,5 godziny, odbędzie się część wykładowa i handlowa. Przeciwwskazania - ciąża i czynna choroba nowotworowa.

Diagnostyka Układu Krążenia

BEZPŁATNA, BEZPIECZNA I BEZINWAZYJNA!!!

Diagnostyka wykonywana jest pod kątem:

- Układ krążenia - arytmia, miażdżyca, nadciśnienie, stan układu tętnic i serca
- System trawienny - m.in. wątroba, trzustka (cukrzyca - poziom insuliny i glukozy), jelita, żołądek
- Choroby reumatyczne - reumatoidalne zapalenie stawów, zwyrodnienia
- Normy w organizmie - poziom witamin, minerałów i metali ciężkich.

Diagnostyka jest bezbolesna i bezinwazyjna. Każda zarejestrowana osoba otrzyma kartę z wynikami.

Miejsce wykonywania: Osiedlowy Dom Kultury „Słońce”, parter
Os. Przyjaźni 120, Poznań

Termin: 02.10.2019 (środa)
na godz. 14:00 (proszę o przybycie 15 min wcześniej)
na godz. 17:00 (proszę o przybycie 15 min wcześniej)

Liczba miejsc ograniczona!

Obowiązkowa rejestracja, wyłącznie telefoniczna, czynna 8-16 w dni robocze.

Rejestracja: ☎ 602 550 906 ☎ 602 550 907 ☎ 602 550 902

Diagnostyka dla osób od 31 lat. Koleta sp. z o.o., ul. Długa 3/4, 64-300 Nowy Tomyśl. W trakcie oczekiwania na wynik, ok. 1,5 godziny, odbędzie się część wykładowa i handlowa. Przeciwwskazania - ciąża i czynna choroba nowotworowa.

Z powyższych druków bezadresowych stosowanych przez Spółkę wynika, że Przedsiębiorca kieruje swoje zaproszenia do osób powyżej 31 lat.

(dowód: druki zaproszeń bezadresowych, k. 43, 59 akt adm.)

Ze zgromadzonych skarg konsumentów wynika, że Spółka zapraszała też konsumentów na organizowane pokazy telefonicznie. Również te zaproszenia miały charakter zaproszenia na bezpłatne badania stanu zdrowia czy też bezpłatne badania układu krążenia.

Pierwszy sygnał konsumencki, który informował o powyższym działaniu Spółki dotyczył zapraszania na pokaz, który miał się odbyć w dniu 30 września 2018 r.

(dowód: zawiadomienie Federacji Konsumentów Oddział w Szczecinie z dnia 10 stycznia 2019 r. wraz z załącznikami, k. 61-67 akt adm.; pismo Dyrektora Delegatury UOKiK w Łodzi z dnia 14 stycznia 2019 r. wraz z załącznikami, k. 70, 75 akt adm.)

Z nagrania z pokazu organizowanego przez Spółkę w dniu 30 maja 2019 r. wynika, że prelekcja była poświęcona w przeważającej części tematyce związanej z wodą i jej spożyciem, w tym m.in. aspektom picia wody z kranu, wody butelkowanej czy innych napojów i kwestii picia wody określanej przez osobę prowadzącą jako „żywa”. W trakcie spotkania prowadzący przeprowadzał również doświadczenia (m.in. badania PH i elektrolizę) związane z wodą „żywą” i wodą przyniesioną przez konsumentów. W wyniku tych doświadczeń woda butelkowana miała się zagotować i przybrać ciemny kolor, natomiast woda określana przez osobę prowadzącą jako „żywa” pozostała przejrzysta i nie uległa zagotowaniu. Dodatkowo, osoba prowadząca pokaz podkreślała konieczność spożywania dobrej jakości wody przy różnych chorobach i akcentowała powiązania chorób z brakiem spożycia wystarczającej ilości wody. W końcowej części pokazu prowadzący skupił się na pozytywnych właściwościach i aspektach spożycia tzw. wody „żywej”, również w kontekście

leczenia chorób oraz przedstawił możliwość przystąpienia do „programu rewitalizacji komórkowej” oferowanego przez Przedsiębiorcę. W skład tego programu wchodzi urządzenie do filtrowania wody (za pomocą którego można uzyskać tzw. wodę „żywą” w warunkach domowych). Do programu można zakwalifikować się wynikami badań uzyskanymi w toku spotkania.

(dowód: nagranie pokazu, k. 34-35 akt adm.)

W toku samego pokazu, prowadzący podkreślał jego niehandlowy cel wskazując m.in.: „*Ja nie jestem sprzedawcą, tylko starszym diagnostą i chcę dla was dzisiaj pokazać pomiary inne niż zazwyczaj*” oraz „*Nikomu nie sprzedam pokrywki, rondelka ani żadnych innych rzeczy bo takowych nie posiadam*”, „*(...) to spotkanie to nie forma sprzedażowa - garowa, tylko chcę żebyście się dowiedzieli więcej*”.

(dowód: nagranie pokazu, k. 34-35 akt adm.)

Jak wynika z wyżej cytowanych wypowiedzi, osoba prowadząca pokaz, która następnie omawia wyniki badań przedstawia się konsumentom uczestniczącym w spotkaniu jako starszy diagnosta. Posługuje się też następującymi sformułowaniami: „*Chcę skonsultować wasze wyniki*”, „*Wyniki, które będziecie mieć omówione rzetelnie, będą waszą niespodzianką i prezentem, który zabierzecie do domu*”, „*(...) dzisiejsze badanie to aż 95% pewności diagnostycznej*”. Osoba prowadząca pokaz powołuje się również na wcześniejszą wizytę osoby, określaną jako „Pani doktor”, która miała być obecna na badaniu kontrolnym oraz weryfikowała działalność Spółki, jak i wiedzę prowadzącego pokaz. Zgodnie z zapewnieniami osoby prowadzącej pokaz „Pani doktor” miała wyrazić swoją aprobatę dla jej wiedzy oraz przeprowadzanych badań.

(dowód: nagranie pokazu, k. 34-35 akt adm.)

Z poczynionych ustaleń wynika, że osoba prowadząca pokaz nie figuruje na liście diagnostów laboratoryjnych prowadzonej przez Krajową Izbę Diagnostów Laboratoryjnych. Osoba ta nie figuruje również w Centralnym Rejestrze Lekarzy RP prowadzonym przez Naczelną Izbę Lekarską.

(dowód: pismo z Dyrektora Biura Krajowej Izby Diagnostów Laboratoryjnych z dnia 3 czerwca 2020 r., k. 46 akt adm.; wydruk z Centralnego Rejestru Lekarzy RP prowadzonego przez Naczelną Izbę Lekarską, k. 48 akt adm.)

W trakcie trwania prelekcji, osoby biorące w niej udział podchodziły do stanowiska znajdującego się na tyłach sali gdzie przeprowadzano badania organizmu. Badanie polegało na trzymaniu w dłoniach przez kilkadziesiąt sekund metalowych elektrod, które były podłączone do komputera.

(dowód: nagranie pokazu, k. 34-35 akt adm.)

Po przeprowadzeniu prezentacji, odczytywano nazwiska poszczególnych osób i zapraszano je po odbiór wyników oraz ich omówienie. Wydruki badań zatytułowane są „Ocena kompleksowa”. Wskazywane są w nich niekliniczne trendy zdrowia. Wydruk obejmuje szereg badanych funkcji takich jak m.in.: otyłość (poziom metabolizmu tłuszczu), funkcje przewodu pokarmowego (współczynnik perystaltyki żołądkowej oraz jelita cienkiego, współczynnik absorpcji żołądkowej), funkcje jelit (współczynnik perystaltyki jelita grubego), choroby reumatyczne kości (współczynnik osteoporozy, zmiany reumatyczne), funkcje oczu (poziom zmęczenia oczu, stan odżywiania mięśni wzrokowych). W wynikach wskazywana jest również zawartość konkretnych metali ciężkich w organizmie (ołów), zawartość witamin

i pierwiastków wraz z ich stężeniem. Wskazywany jest również ogólny stan fizyczny poprzez badanie PH. Wydruki zawierają określenie poziomu normy oraz wyniku uzyskanego przez badaną osobę bez odnoszenia się do konkretnych jednostek. Na dole kartki z wynikiem znajduje się informacja, że wyniki testu są orientacyjne i nie stanowią końcowej diagnozy.

Poniżej przedstawiono przykładowy wyniki badania, który był przekazywany konsumentom:

kompleksowa

Page 1 of 2

05V-V

Ocena kompleksowa

Imię: MALGORZATA B-N Płeć: Kobieta Wiek: 40

Sylwetka: niedowaga(160cm,60kg) Czas badania: 2019-05-30 10:43

Niekliniczne trendy zdrowia

System	Badane pozycje	Norma wartości	Badane wartości	Zalecenia ekspertów
Funkcje przewodu pokarmowego	Współczynnik perystaltyki żołądkowej	58,425 - 61,213	53,283	}
	Współczynnik absorpcji żołądkowej	34,367 - 35,642	31,151	
	Współczynnik perystaltyki jelita cienkiego	133,437 - 140,476	126,695	
Funkcja jelit	Współczynnik perystaltyki jelita grubego	4,572 - 6,483	3,05	
Gęstość mineralna kości	Stopień osteoporozy	0,124 - 0,453	0,529	}
	Gęstość mineralna kości	0,796 - 0,433	0,176	
Choroby reumatyczne kości	Współczynnik osteoporozy	2,019 - 4,721	5,62	}
	Zmiany reumatyczne	4,023 - 11,627	16,573	
Pierwiastki śladowe	Potasu	0,689 - 0,987	0,27	}
	Krzemu	1,425 - 5,872	0,739	
Witaminy	Witamina C	4,543 - 5,023	3,586	}
	Witamina E	4,826 - 6,013	3,667	
Koenzymy	Nikotynamid	2,074 - 3,309	1,098	}
	Biotyna	1,833 - 2,979	0,945	
Toksyny	Toksyczne pozostałości pestycydów	0,013 - 0,313	0,451	
Metale ciężkie	Ołów	0,052 - 0,643	1,026	
Ogólny stan fizyczny	PH	3,156 - 3,694	3,039	
Otyłość	Poziom metabolizmu tłuszczu	1,992 - 3,713	1,074	
	Zastój na poziomie	1,116 -		

W = CA MAHO

70-16

2.51

8-08

19x2

032

file:///C:/Program%20Files%20(x86)/Analizator%20Rezonansu%20M...

ocena kompleksowa

Page 2 of 2 000033

Funkcje oczu	limfy - niedrożność limfatyczna	4,101	7,655
	Stan odżywiania mięśni wzrokowych	0,118 - 0,892	1,391
	Poziom zmęczenia oczu	2,017 - 5,157	9,036
Kolagen	Stawy i więzadła	6,458 - 8,133	3,244

Wyniki testu są jedynie orientacyjne i nie stanowią końcowej diagnozy.

(dowód: nagranie pokazu, k. 34-35 akt adm.; wydruk oceny kompleksowej, k. 32-33 akt adm.)

Konsumenci byli zapraszani w celu omówienia wyników do osobnego stolika i pomieszczenia. Wyniki były analizowane i omawiane przez przedstawicieli handlowych w trakcie indywidualnych rozmów z konsumentami. W trakcie tych rozmów przedstawiciel handlowy wskazywał dolegliwości zdrowotne, jakie zostały stwierdzone w trakcie przeprowadzonych badań oraz oferował udział w „programie rewitalizacji komórkowej”, w skład którego wchodzi m.in. urządzenie do filtrowania wody i którego montaż jest możliwy w dniu prezentacji. Wynagrodzenie z tytułu zawartej umowy o świadczenie usług rozbudowy (modernizacji) instalacji wodnej o system filtracji wody wynosi [usunięto]. W przypadku zakupu finansowanego kredytem, cena wzrasta nawet do [usunięto].

(dowód: nagranie pokazu, k. 34-35 akt adm., umowy zawarte z konsumentami, k. 53, 66, 71 akt adm.)

Powyższe ustalenia potwierdzają również informacje zawarte w sygnałach konsumentów. Poniżej cytaty pochodzące z ww. sygnałów:

- „Do konsumentki (...) zadzwonił przedstawiciel spółki, zapraszając ją na bezpłatne „badania stanu zdrowia”, które odbyło się 8.12.2018 r. w Szczecinie poza lokalem przedsiębiorcy na pokazie organizowanym przez spółkę „KOLETA” Sp. z o.o. z siedzibą w Nowym Tomyślu. Na pokazie okazało się, że ma on charakter handlowy, a celem jest sprzedaż drogiego regeneratora wody. Na podstawie przeprowadzonego „badania” czujnikiem zakładanym na palec konsumentki osoba działająca w imieniu przedsiębiorcy zasugerowała konsumentce, że stan jej zdrowia jest bardzo zły, i nakłoniła ją do podpisania umowy „o świadczenie usług rozbudowy (modernizacji) instalacji wodnej o system filtracji wody” za wynagrodzeniem w kwocie [usunięto] (...)” [pisownia oryginalna]

(dowód: zawiadomienie Federacji Konsumentów Oddział w Szczecinie z dnia 10 stycznia 2019 r. wraz z załącznikami, k. 61-67 akt adm.)

-, (...) Podczas rozmowy telefonicznej poinformowano mnie jedynie, że spotkanie dotyczy bezpłatnego badania układu krążenia. Zdecydowałam się na nie, gdyż liczyłam na takie badanie. Natomiast prawdziwym celem spotkania było namawianie do zakupu filtra do

wody, który pod wpływem wywieranych sugestii przez prowadzących, zakupiłam. Gdybym wiedziała na etapie rozmowy telefonicznej, że prawdziwym celem zaproszenia jest zakup filtra do wody, nigdy bym się nie wybrała na takie spotkanie (...)” [pisownia oryginalna]

(dowód: pismo Dyrektora Delegatury UOKiK w Łodzi z dnia 14 stycznia 2019 r. wraz z załącznikami, k. 70 akt adm.)

-, (...) Zadzwoniono do mnie i zaproszono mnie na bezpłatne padania, wątroby kręgosłupa i głowy. W trakcie pokazu założono mi i córce na głowę metalową opaskę kazano stanąć boso na metalowej płytce i trzymać w dłoniach metalowe rurki celem wykonania badania. Po przeprowadzeniu tego badania stwierdzono, że córka ma wyniszczony organizm i namówiono mnie na zakup filtra wody, który miał działać tak, że oczyści mój i córki organizm i spowoduje że się wyleczymy. W międzyczasie przeprowadzono prezentację dotyczącą wody i jej zanieczyszczeń. Strasząc mnie, że córka może mieć udar, raka krtani i zawał serca zwracając się do mnie słowami cyt.: „niech Pani ratuje córkę i weźmie ten uzdatniacz wody” namówiono mnie na zakup tego urządzenia. Tego samego dnia przedstawiciele firmy zaraz po pokazie zawieziono mnie samochodem do domu i zainstalowano filtr do wody (...)” [pisownia oryginalna]

(dowód: pismo Dyrektora Delegatury UOKiK w Łodzi z dnia 14 stycznia 2019 r. wraz z załącznikami, k. 75 akt adm.)

W 2019 r. Spółka osiągnęła obrót w kwocie [usunięto].

(dowód: pismo Naczelnika Urzędu Skarbowego w Nowym Tomyślu, k. 85 akt adm.)

Prezes Urzędu zważył, co następuje:

Stosownie do art. 1 ust. 1 u.o.k.k., ochrona interesów przedsiębiorców i konsumentów podejmowana jest w ramach działań Prezesa Urzędu w interesie publicznym. Ingerencja Prezesa Urzędu ma na celu ochronę interesów zbiorowości, a nie wprost poszczególnych, indywidualnych uczestników rynku. Naruszenie interesu publicznego stanowi bezwzględny warunek uznania kompetencji Prezesa Urzędu do rozstrzygnięcia określonej sprawy. Interes publiczny zostaje naruszony wówczas, gdy działania przedsiębiorcy godzą w interesy ogólnospołeczne i dotyczą szerokiego kręgu uczestników rynku, zaburzając jego prawidłowe funkcjonowanie.

W ocenie Prezesa Urzędu, rozpatrywana sprawa ma charakter publicznoprawny. Wiąże się z ochroną interesu wszystkich konsumentów, którzy byli lub mogą stać się klientami Spółki, tj. wziąć udział w organizowanych przez Spółkę pokazach i zawrzeć ze Spółką umowę o świadczenie usług rozbudowy (modernizacji) instalacji wodnej o system filtracji wody. Działania Spółki nie dotyczą więc interesów poszczególnych osób, których sprawy miałyby charakter jednostkowy, indywidualny i nie dający się porównać z innymi, ale szerszego kręgu konsumentów, kontrahentów Spółki, których sytuacja jest identyczna. Naruszenie interesu publicznoprawnego przejawia się tym samym w naruszeniu zbiorowego interesu konsumentów. W niniejszej sprawie istnieje więc możliwość poddania zachowania Spółki dalszej ocenie pod kątem stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów.

Ocenę tę poprzedzić należy stwierdzeniem, że Spółka jest przedsiębiorcą w rozumieniu art. 4 pkt 1 u.o.k.k. Jest bowiem spółką prawa handlowego wpisaną do Rejestru Przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego, prowadzącą we własnym imieniu działalność gospodarczą, polegającą na sprzedaży towarów. W konsekwencji powyższego, zachowania

Spółki podlegają kontroli z punktu widzenia przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

Zgodnie z art. 24 ust. 1 u.o.k.k., zakazane jest stosowanie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów. Zgodnie z dyspozycją art. 24 ust. 2 ww. ustawy, przez praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów rozumie się godzące w nie sprzeczne z prawem lub dobrymi obyczajami zachowanie przedsiębiorcy, w szczególności: naruszanie obowiązku udzielania konsumentom rzetelnej, prawdziwej i pełnej informacji (pkt 2), nieuczciwe praktyki rynkowe lub czyny nieuczciwej konkurencji (pkt 3), proponowanie konsumentom nabycia usług finansowych, które nie odpowiadają potrzebom tych konsumentów ustalonym z uwzględnieniem dostępnych przedsiębiorcy informacji w zakresie cech tych konsumentów lub proponowanie nabycia tych usług w sposób nieadekwatny do ich charakteru (pkt 4).

Dla stwierdzenia, że zachowanie przedsiębiorcy spełnia przesłanki ww. praktyk niezbędne jest, aby zachowanie przedsiębiorcy było bezprawne i naruszało zbiorowy interes konsumentów.

Jako bezprawne należy kwalifikować zachowania sprzeczne z prawem, zasadami współżycia społecznego lub dobrymi obyczajami, bez względu na winę, a nawet świadomość sprawcy. Dla ustalenia bezprawności działania wystarczy, że określone zachowanie koliduje z przepisami prawa. Zbiorowe interesy konsumentów to prawa nieograniczonej liczby konsumentów.

Spełnienie przesłanki bezprawności wykazane zostanie odrębnie dla każdej z przypisanych Spółce praktyk. Naruszenie zbiorowego interesu konsumentów omówione zostanie natomiast łącznie, z uwagi na zbliżony charakter i znaczenie tej przesłanki dla obu praktyk objętych prowadzonym postępowaniem.

1. Naruszenie zbiorowego interesu konsumentów

Sąd Najwyższy w uzasadnieniu wyroku z dnia 10 kwietnia 2008 r. (sygn. akt III SK 27/07) wyjaśnił, że gramatyczna wykładnia pojęcia zbiorowy interes konsumentów prowadzi do wniosku, że chodzi o zachowanie przedsiębiorcy, które godzi w interesy grupy osób stanowiących określony zbiór. Rezultaty tej wykładni modyfikuje zastrzeżenie, że nie jest zbiorowym interesem konsumentów suma interesów indywidualnych. Sąd Najwyższy stanął na stanowisku, że przy konstruowaniu pojęcia „zbiorowy interes konsumentów” nie można opierać się tylko i wyłącznie na tym, czy oceniana praktyka skierowana jest do nieoznaczonego z góry kręgu podmiotów. Zdaniem Sądu, wystarczające powinno być ustalenie, że zachowanie przedsiębiorcy nie jest podejmowane w stosunku do zindywidualizowanych konsumentów, lecz względem członków danej grupy (określonego kręgu podmiotów), wyodrębnionych spośród ogółu konsumentów za pomocą wspólnego dla nich kryterium. Sąd Najwyższy uznał, że *praktyką naruszającą zbiorowe interesy konsumentów jest (...) takie zachowanie przedsiębiorcy, które podejmowane jest w warunkach wskazujących na powtarzalność zachowania w stosunku do indywidualnych konsumentów wchodzących w skład grupy, do której adresowane są zachowania przedsiębiorcy, w taki sposób, że potencjalnie ofiarą takiego zachowania może być każdy konsument będący klientem lub potencjalnym klientem przedsiębiorcy.*

Interes konsumentów należy rozumieć jako interes prawny (a nie faktyczny), a więc uznany przez ustawodawcę jako zasługujący na ochronę i zabezpieczenie. Pojęcie to obejmuje swym zakresem prawo konsumentów do uczestniczenia w przejrzystych i niezakłóconych

przez przedsiębiorcę warunkach rynkowych, zapewniających konsumentom możliwość dokonywania transakcji przy całkowitym zrozumieniu, jaki jest ich rzeczywisty sens ekonomiczny i prawny na etapie przedkontraktowym i w czasie wykonywania umowy. Efektem naruszenia interesu prawnego może być naruszenie również stricte ekonomicznych interesów konsumentów (o wymiarze majątkowym). Godzenie w zbiorowe interesy konsumentów może polegać zarówno na ich naruszeniu, jak i na zagrożeniu ich naruszenia. Nie jest zatem konieczne ustalenie, że którykolwiek z konsumentów został rzeczywiście poszkodowany wskutek stosowanej przez przedsiębiorcę praktyki.

W niniejszej sprawie skutkami działań Przedsiębiorcy dotknięty mógł zostać nieoznaczony z góry krąg konsumentów - wszyscy konsumenci, do których skierował bądź kieruje zaproszenia na pokazy oferowanych przez siebie produktów oraz którym następnie oferuje ich zakup. Stosowane przez Przedsiębiorcę praktyki nie dotyczą zindywidualizowanego kręgu osób. Potencjalnie na prezentację mogła zostać zaproszona każda osoba. Nie mamy tutaj również do czynienia z sytuacją, w której Przedsiębiorca występuje ze swoją ofertą do poszczególnych, zindywidualizowanych konsumentów z osobna. W konsekwencji uznać należy, iż w niniejszym przypadku, to potencjalnie nieoznaczona z góry grupa konsumentów może skorzystać z oferty Przedsiębiorcy i wziąć udział w organizowanym przez niego spotkaniu.

Zaznaczyć należy, że zarzucone Przedsiębiorcy praktyki wprowadzające w błąd, naruszają bezpośrednio prawo konsumentów do uczestniczenia w przejrzystych i niezakłóconych warunkach rynkowych. Stosowane przez Przedsiębiorcę praktyki ograniczają bowiem konsumentom możliwość dokonania transakcji przy całkowitym zrozumieniu, jaki jest ich rzeczywisty sens ekonomiczny i prawny.

Nie ma zatem wątpliwości, że działania Przedsiębiorcy naruszają zbiorowe interesy konsumentów.

2. Bezprawność

Bezprawność tradycyjnie ujmowana jest jako sprzeczność z obowiązującym porządkiem prawnym. Jest kategorią obiektywną. Rozważenia przy ocenie bezprawności wymaga kwestia, czy zachowanie przedsiębiorcy było zgodne, czy też niezgodne z obowiązującymi zasadami porządku prawnego. Źródłem tych zasad są normy prawa powszechnie obowiązującego, a także nakazy i zakazy wynikające z zasad współżycia społecznego i dobrych obyczajów (wyrok Sąd Okręgowy w Warszawie - Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów - dalej: SOKiK - z dnia 13 listopada 2007 r., sygn. XVII AmA 45/07). O bezprawności działania decyduje w świetle orzecznictwa Sądu Najwyższego *całokształt okoliczności konkretnego stanu faktycznego* (wyrok SN z dnia 8 maja 2002 r., sygn. I PKN 267/2001).

2.1. Niedozwolone praktyki rynkowe

Obie zarzucone Przedsiębiorcy praktyki stanowią nieuczciwe praktyki rynkowe. Zgodnie z art. 3 ustawy z dnia 23 sierpnia 2007 r. o przeciwdziałaniu nieuczciwym praktykom rynkowym (t.j.: Dz. U. z 2017 r., poz. 2070 - dalej: u.p.n.p.r.), stosowanie nieuczciwych praktyk rynkowych jest zakazane. Definicję praktyki rynkowej zawiera art. 2 pkt 4 przedmiotowej ustawy wskazując, iż za taką uznaje się działanie lub zaniechanie przedsiębiorcy, sposób postępowania, oświadczenie lub informację handlową, w szczególności reklamę i marketing, bezpośrednio związane z promocją lub nabyciem

produktu przez konsumenta. Ustawa definiuje przy tym, że przez przedsiębiorcę rozumie się osoby fizyczne, osoby prawne oraz jednostki organizacyjne nieposiadające osobowości prawnej, które prowadzą działalność gospodarczą lub zawodową, nawet jeżeli działalność ta nie ma charakteru zorganizowanego i ciągłego, a także osoby działające w ich imieniu lub na ich rzecz (art. 2 pkt 1 u.p.n.p.r.).

Pojęcie produktu wskazane w wyżej przywołanym artykule ma znaczenie szerokie i obejmuje również pojęcie usługi. Zgodnie z art. 2 pkt 3 u.p.n.p.r. ilekroć w ustawie jest mowa o produkcie, rozumie się przez to każdy towar lub usługę, w tym nieruchomości, prawa i obowiązki wynikające ze stosunków cywilnoprawnych.

W zakresie pojęcia praktyki rynkowej mieści się zatem każdy czyn przedsiębiorcy (działanie jak i zaniechanie) oraz każda forma działania przedsiębiorcy (sposób postępowania, oświadczenie lub komunikat handlowy, w tym reklama i marketing). Istotnym jest, iż wskazane formy mogą być kwalifikowane jako praktyki rynkowe, wtedy tylko, gdy są bezpośrednio związane z promocją lub nabyciem produktu przez konsumenta, tj. gdy mogą oddziaływać na decyzje ekonomiczne konsumentów.

Odnosząc powyższe do okoliczności niniejszej sprawy, wskazać należy, że zakwestionowane niniejszą decyzją praktyki wprowadzające konsumentów w błąd są związane bezpośrednio z promocją i dystrybucją oferowanych konsumentom produktów znajdujących się w ofercie Przedsiębiorcy.

Ustawa o przeciwdziałaniu nieuczciwym praktykom rynkowym dokonuje podziału nieuczciwych praktyk rynkowych na te stypizowane w ustawie, niepodlegające ocenie w świetle przesłanek określonych w art. 4 ust. 1 u.p.n.p.r. oraz te w ustawie nie wskazane, zakazane po spełnieniu przesłanek określonych w art. 4 ust. 1 tej ustawy.

Zgodnie z art. 4 ust. 1 u.p.n.p.r., praktyka rynkowa stosowana przez przedsiębiorców wobec konsumentów jest nieuczciwa, jeżeli jest sprzeczna z dobrymi obyczajami i w istotny sposób zniekształca lub może zniekształcić zachowanie rynkowe przeciętnego konsumenta przed zawarciem umowy dotyczącej produktu, w trakcie jej zawierania lub po jej zawarciu. W myśl art. 4 ust. 2 u.p.n.p.r., za nieuczciwą praktykę rynkową uznaje się w szczególności praktykę rynkową wprowadzającą w błąd oraz agresywną praktykę rynkową, a także stosowanie sprzecznego z prawem kodeksu praktyk. Co istotne, zgodnie z art. 4 ust. 2 zd. 2 u.p.n.p.r., wymienione w tym przepisie praktyki nie podlegają ocenie w świetle przesłanek określonych w art. 4 ust. 1 ustawy.

Praktyki wprowadzające w błąd mogą polegać zarówno na działaniu (art. 5 u.p.n.p.r.) jak i zaniechaniu (art. 6 u.p.n.p.r.).

Zaznaczyć należy, że dokonanie oceny, czy dana praktyka ma charakter działania bądź zaniechania wprowadzającego w błąd, wymaga odniesienia do adresata, którym jest przeciętny konsument. Jednocześnie ustawa definiując pojęcie przeciętnego konsumenta nakazuje przez nie rozumieć konsumenta, który jest dostatecznie dobrze poinformowany, uważny i ostrożny, przy czym oceny powyższych cech dokonuje się z uwzględnieniem czynników społecznych, kulturowych, językowych i przynależności danego konsumenta do szczególnej grupy konsumentów, przez którą rozumie się dającą się jednoznacznie zidentyfikować grupę konsumentów, szczególnie podatną na oddziaływanie praktyki rynkowej lub na produkt, którego praktyka rynkowa dotyczy, ze względu na szczególne cechy, takie jak wiek, niepełnosprawność fizyczna lub umysłowa.

Należy jednocześnie podkreślić, że wskazanie na takie cechy jak dostateczne poinformowanie, uwaga i ostrożność określa pewien zespół cech mentalnych konsumenta (jego przeciętność) znajdujących wyraz w tym, że z jednej strony możemy wymagać od niego pewnego stopnia wiedzy i orientacji w rzeczywistości, a z drugiej - nie możemy uznać, że jego wiedza jest kompletna i profesjonalna i że konsument nie ma prawa pewnych rzeczy nie wiedzieć. Przeciętny konsument nie posiada bowiem wiedzy specjalistycznej w danej dziedzinie. Rozumie kierowane do niego informacje i potrafi je wykorzystać do podjęcia świadomej decyzji dotyczącej produktu. Nie jest naiwny, ale nie potrafi też ocenić sytuacji tak jak profesjonalista.

Odnosząc powyższe do okoliczności niniejszej sprawy wskazać należy, że Przedsiębiorca kieruje zaproszenia do osób powyżej 31 roku życia. Zwrócić jednocześnie należy uwagę, że przyjęta przez Przedsiębiorcę formuła organizowanych spotkań oraz charakter oferowanego asortymentu, każe twierdzić, że stosowane praktyki są skierowane przede wszystkim do osób z różnego rodzaju dolegliwościami zdrowotnymi, w tym w szczególności do osób starszych.

Wobec powyższego za przeciętnego konsumenta na gruncie niniejszej sprawy uznano osoby dorosłe, cechujące się różnego rodzaju dolegliwościami zdrowotnymi.

Mając na względzie wyżej poczynione ustalenia, postawiono Przedsiębiorcy zarzuty stosowania dwóch nieuczciwych praktyk rynkowych, a mianowicie:

- działania polegającego na przekazywaniu konsumentom w kierowanych do nich zaproszeniach na organizowane przez Spółkę pokazy handlowe nieprawdziwych informacji, że głównym przedmiotem tych spotkań są badania układu krążenia czy też diagnostyka układu krążenia, podczas gdy głównym ich celem jest zaprezentowanie oferty handlowej Spółki,
- działania polegającego na przekazywaniu konsumentom nieprawdziwych informacji, że osoba, która prowadzi pokaz handlowy, a następnie omawia wyniki badań jest starszym diagnostą, podczas gdy osoba prowadząca pokaz nie posiada w tym zakresie odpowiednich kwalifikacji lub uprawnień.

2.1.1. Praktyka opisana w pkt I.1 sentencji decyzji

Zgodnie z art. 5 ust. 1 u.p.n.p.r., praktykę rynkową uznaje się za działanie wprowadzające w błąd, jeżeli działanie to w jakikolwiek sposób powoduje lub może powodować podjęcie przez przeciętnego konsumenta decyzji dotyczącej umowy, której inaczej by nie podjął. Wprowadzającym w błąd działaniem może być w szczególności rozpowszechnianie nieprawdziwych informacji (art. 5 ust. 2 pkt 1 u.p.n.p.r.) i może dotyczyć rodzaju sprzedaży, powodów stosowania przez przedsiębiorcę praktyki rynkowej, oświadczeń i symboli dotyczących bezpośredniego lub pośredniego sponsorowania, informacji dotyczących sytuacji gospodarczej lub prawnej przedsiębiorcy lub jego przedstawiciela, w tym jego imienia i nazwiska (nazwy) i majątku, kwalifikacji, statusu, posiadanych zezwoleń, członkostwa lub powiązań oraz praw własności przemysłowej i intelektualnej lub nagród i wyróżnień (art. 5 ust. 3 pkt 6 u.p.n.p.r.).

Ustawa jednocześnie przewiduje definicję legalną pojęcia „decyzji dotyczącej umowy”, przez co należy rozumieć podejmowaną przez konsumenta decyzję, co do tego, czy, w jaki sposób i na jakich warunkach dokona zakupu, zapłaci za produkt w całości lub w części, zatrzyma produkt, rozporządzi nim lub wykona uprawnienie umowne związane

z produktem, bez względu na to, czy konsument postanowi dokonać określonej czynności, czy też powstrzyma się od jej dokonania (art. 2 pkt 7 u.p.n.p.r.).

Zarzucona Przedsiębiorcy praktyka polega na przekazywaniu konsumentom w kierowanych do nich zaproszeniach na organizowane przez Spółkę pokazy handlowe nieprawdziwych informacji, że głównym przedmiotem tych spotkań są badania układu krążenia czy też diagnostyka układu krążenia, podczas gdy głównym ich celem jest zaprezentowanie oferty handlowej Spółki.

Ze zgromadzonego materiału dowodowego jednoznacznie wynika, że zaproszenia kierowane przez lub na zlecenie Przedsiębiorcy do konsumentów podkreślają niekomercyjny charakter organizowanych pokazów (badanie lub diagnostyka układu krążenia).

W ulotkach bezadresowych stosowanych przez Przedsiębiorcę, eksponowane jest badanie i diagnostyka układu krążenia. Spółka eksponuje przy tym w stosowanych drukach szeroki zakres badań, które mają być wykonywane m.in. pod kątem arytmii, miażdżycy, nadciśnienia, stanu układu tętnic i serca, reumatoidalnego zapalenia stawów i zwyrodnień, cukrzycy czy poziomu witamin i zawartości metali ciężkich. Choć stosowane ulotki zawierają lakoniczną i napisaną drobnym drukiem informację o tym, że w oczekiwaniu na wyniki odbędzie się część wykładowa i handlowa, to również wprowadzają w błąd co do przyczyny organizowania spotkań z konsumentami. Spółka zawiera w nich bowiem wprost zaproszenie na bezpłatne badanie czy też diagnostykę układu krążenia, która ma być także wykonywana pod kątem systemu trawiennego, chorób reumatycznych oraz norm w organizmie. Ulotka ma przy tym elementy graficzne sugerujące medyczny charakter prowadzonych badań. W tym zakresie uwagę zwraca to, że Spółka wykorzystuje symbolikę laski czy węża Eskulapa jednoznacznie kojarzącego się z symbolem służby zdrowia i lekarzy, a zaproszenia skonstruowane są na kształt tych kierowanych do konsumentów przez organizacje pożytku publicznego czy jednostki prowadzące działalność leczniczą w ramach NFZ. Taka szata graficzna ulotki zdaniem Prezesa Urzędu sugeruje, że głównym celem spotkania są badania o charakterze właśnie medycznym. O handlowym celu konsumenci są informowani tylko na marginesie i drobnym drukiem, przez co są wprowadzani w błąd co do przyczyny organizowania przez Przedsiębiorcę spotkań.

Tak samo należy ocenić telefoniczne zaproszenia kierowane do konsumentów. Zgodnie z treścią sygnałów konsumenckich rozmowa obejmowała jedynie zaproszenie na organizowane badania bez jakiegokolwiek informacji wskazującej na rzeczywisty handlowy cel zaproszeń. Nie może zatem ulegać wątpliwości, że konsumenci również i w tym przypadku byli wprowadzani w błąd co do przyczyny organizowania spotkań z konsumentami.

Dla oceny zakwestionowanej praktyki nie można również pominąć tego, że w toku samego pokazu, prowadzący również podkreślał jego rzekomo niehandlowy cel informując konsumentów, że *„Ja nie jestem sprzedawcą, tylko starszym diagnostą i chcę dla was dzisiaj pokazać pomiary inne niż zazwyczaj”* oraz *„Nikomui nie sprzedam pokrywki, rondelka ani żadnych innych rzeczy bo takowych nie posiadam”*, *„(...) to spotkanie to nie forma sprzedażowa - garowa, tylko chcę żebyście się dowiedzieli więcej”*.

Równie istotnym dla oceny praktyki jest przebieg samego spotkania. Należy zauważyć, że sama prelekcja była poświęcona w przeważającej części tematyce związanej z wodą i jej spożyciem, w tym m.in. aspektom picia wody z kranu, wody butelkowanej czy innych napojów i kwestii picia wody określanej przez osobę prowadzącą jako „żywa”. W trakcie spotkania prowadzący przeprowadzał również doświadczenia (m.in. badania PH i elektrolizę)

związane z wodą „żywą” i wodą przyniesioną przez konsumentów. W wyniku tych doświadczeń woda butelkowana miała się zagotować i przybrać ciemny kolor, natomiast woda określana przez osobę prowadzącą jako „żywa” pozostała przejrzysta i nie uległa zagotowaniu. Dodatkowo, osoba prowadząca pokaz podkreślała konieczność spożywania dobrej jakości wody przy różnych chorobach i podkreślała powiązania chorób z brakiem spożycia wystarczającej ilości wody. Co znamienne, w końcowej części pokazu prowadzący skupił się na pozytywnych właściwościach i aspektach spożycia tzw. wody „żywej”, również w kontekście leczenia chorób oraz przedstawił także możliwość przystąpienia do „programu rewitalizacji komórkowej” oferowanego przez Przedsiębiorcę w skład którego wchodzi ww. urządzenie do filtrowania wody (za pomocą którego można uzyskać tzw. wodę „żywą” w warunkach domowych) i do którego można zakwalifikować się wynikami badań uzyskanymi w toku spotkania. Finalnie, podczas omawiania wyników badań przedstawiciel Spółki poinformował kontrolującą o jej problemach zdrowotnych oraz zapytał, czy „*Robimy coś z tym?*”, a następnie przedstawił ofertę udziału w „programie rewitalizacji komórkowej”, którego koszt miał wynieść [usunięto].

Zdaniem Prezesa Urzędu, mając na względzie powyższe, nie budzi najmniejszych wątpliwości to, że rodzaj przekazywanych w trakcie pokazu informacji, jak również sposób jego prowadzenia potwierdza, iż ma on głównie charakter handlowy.

W kontekście zgromadzonego materiału dowodowego bezspornym jest to, że rzeczywistym celem organizowanych przez Przedsiębiorcę spotkań jest zaprezentowanie konsumentom jego oferty handlowej. Z punktu widzenia niniejszej sprawy kluczowym jest to, że przyjęta przez Przedsiębiorcę forma kierowanych do konsumentów zaproszeń uniemożliwiała w praktyce zorientowanie się w rzeczywistym ich celu.

Z uwagi na powyższe, należy stwierdzić, że okoliczności, jakie towarzyszą przekazywaniu konsumentom informacji o prowadzeniu bezpłatnych badań wprowadzają konsumentów w błąd i utrudniają przeciętnemu konsumentowi zorientowanie się czemu w rzeczywistości owe „badania” organizowane przez Przedsiębiorcę służą. Opisane działania bezspornie mogą wpływać na podjęcie przez przeciętnego konsumenta decyzji dotyczącej udziału w prezentacji. W okolicznościach niniejszej sprawy, w ocenie Prezesa Urzędu, tylko podanie rzetelnej i pełnej informacji o rzeczywistej przyczynie organizowania spotkań, pozwoliłoby przeciętnemu konsumentowi na podjęcie obiektywnej decyzji dotyczącej wyrażenia zgody na udział w tego rodzaju wydarzeniu. Konsument rzetelnie poinformowany o rzeczywistym celu spotkania, mógłby podjąć decyzję o rezygnacji z udziału w nim z uwagi na jego rzeczywisty komercyjny charakter.

Działania Spółki naruszają zbiorowe interesy konsumentów, a więc interesy konsumentów jako zbiorowości stanowiącej nieokreśloną i nieograniczoną grupę podmiotów, których nie da się zidentyfikować - wszystkich aktualnych i potencjalnych klientów Spółki.

W związku z powyższym, praktykę Przedsiębiorcy opisaną w pkt I.1 sentencji decyzji należy uznać za nieuczciwą praktykę rynkową wprowadzającą konsumentów w błąd z art. 5 ust. 3 pkt 6 w zw. z art. 5 ust. 1 i ust. 2 pkt 1 w zw. z art. 4 ust. 2 u.p.n.p.r., a jej stosowanie w obrocie konsumenckim za bezprawne.

Mając na względzie poczynione wyżej uwagi, Prezes Urzędu przyjął, że w rozpatrywanej sprawie spełnione zostały przesłanki niezbędne do przypisania Przedsiębiorcy stosowania praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów opisanej w sentencji tj. wykazana została bezprawność działań oraz naruszenie zbiorowego interesu konsumentów.

Uwzględniając powyższe, na podstawie art. 26 ust. 1 u.o.k.k. orzeczono jak w pkt I.1 sentencji.

2.1.2. Praktyka opisana w pkt I.2 sentencji decyzji

Zgodnie z art. 5 ust. 1 u.p.n.p.r., praktykę rynkową uznaje się za działanie wprowadzające w błąd, jeżeli działanie to w jakikolwiek sposób powoduje lub może powodować podjęcie przez przeciętnego konsumenta decyzji dotyczącej umowy, której inaczej by nie podjął. Jednocześnie, zgodnie z art. 5 ust. 2 pkt 1 oraz ust. 3 pkt 6 u.p.n.p.r. wprowadzającym w błąd działaniem może być w szczególności rozpowszechnianie nieprawdziwych informacji dotyczących sytuacji gospodarczej lub prawnej przedsiębiorcy lub jego przedstawiciela, w tym jego imienia i nazwiska (nazwy) i majątku, kwalifikacji, statusu, posiadanych zezwoleń, członkostwa lub powiązań oraz praw własności przemysłowej i intelektualnej lub nagród i wyróżnień.

Zarzucona Przedsiębiorcy praktyka polega na przekazywaniu konsumentom nieprawdziwych informacji, że osoba, która prowadzi pokaz handlowy, a następnie omawia wyniki badań jest starszym diagnostą, podczas gdy osoba prowadząca pokaz nie posiada w tym zakresie odpowiednich kwalifikacji lub uprawnień.

Ze zgromadzonego w toku postępowania wyjaśniającego materiału dowodowego, w tym nagrania pokazu, w którym uczestniczyli pracownicy Urzędu jednoznacznie wynika, że osoba prowadząca pokaz, która następnie omawia wyniki badań przedstawia się konsumentom uczestniczącym w spotkaniu jako starszy diagnosta wprost wskazując, że *„Ja nie jestem sprzedawcą, tylko starszym diagnostą i chcę dla was dzisiaj pokazać pomiary inne niż zazwyczaj”*. Posługuje się też następującymi sformułowaniami: *„Chcę skonsultować wasze wyniki”*, *„Wyniki, które będziecie mieć omówione rzetelnie, będą waszą niespodzianką i prezentem, który zabierzecie do domu”*, *„(...) dzisiejsze badanie to aż 95% pewności diagnostycznej”*. Dodatkowo, osoba prowadząca pokaz powołuje się również na aprobatę dla jej wiedzy oraz przeprowadzanych badań przez osobę, którą tytułuje „Pani doktor”.

Należy zauważyć, że w dziedzinie dotyczącej opieki zdrowotnej określenie diagnosta jest nierozdzielnie związane z zawodem diagnosty laboratoryjnego. Tym samym, tytułując się w ww. sposób osoba prowadząca pokaz sugeruje i może wywoływać wrażenie, że posiada stosowne kwalifikacje w tym zakresie. Podkreślenia jednak wymaga, że osoba prowadząca pokaz nie figuruje na liście diagnostów laboratoryjnych prowadzonej przez Krajową Izbę Diagnostów Laboratoryjnych. Ponadto, przedstawienie się jako diagnosta może wywoływać wrażenie posiadania, podobnie jak lekarze, specjalistycznych kwalifikacji, wiedzy i kompetencji do dokonywania analizy wyników badań. W tym miejscu należy podkreślić, że osoba prowadząca pokaz, w którym uczestniczył pracownik UOKiK, nie figuruje w Centralnym Rejestrze Lekarzy RP prowadzonym przez Naczelną Izbę Lekarską. W konsekwencji, informacje przekazywane konsumentom w toku spotkania w zakresie posiadanych kwalifikacji przez osobę prowadzącą spotkanie są nieprawdziwe.

W ocenie Prezesa Urzędu, całokształt informacji przekazywanych przez Spółkę na pokazie w zakresie posiadanych kwalifikacji przez osobę prowadzącą spotkanie może wzbudzać u konsumentów przeświadczenie, że faktycznie osoba prowadząca dysponuje takimi kwalifikacjami (kreuje jej autorytet oraz zaufanie), a przekazywane przez nią informacje są rzetelne i odzwierciedlają aktualną wiedzę medyczną. Ponadto, może to uwiarygadniać w oczach konsumenta informacje przekazywane przez nią w toku prelekcji oraz podczas

omawiania ww. wyników badań, w tym o występujących nieprawidłowościach zdrowotnych. Przedstawienie osoby prowadzącej spotkanie i omawiającej następnie wyniki badania jako starszego diagnosty, pomimo, że nie posiada ona żadnych specjalistycznych kwalifikacji, może dodatkowo utrudniać konsumentom możliwość oceny wiarygodności badania i otrzymanych wyników.

W ocenie Prezesa Urzędu, ww. działaniem Spółka wprowadza konsumentów w błąd i tym samym wpływa na podjęcie przez nich decyzji w zakresie zawarcia umowy. W ocenie Prezesa Urzędu, powoływanie się przez Spółkę na nieistniejące okoliczności, że osoba prowadząca pokaz, która następnie omawiała wyniki badań jest starszym diagnostą może mieć wpływ na podjęcie przez konsumenta decyzji dotyczącej umowy, której w niezakłóconych warunkach - znając prawdziwą sytuację i kwalifikacje osoby prowadzącej spotkanie - nie podjąłby. Nie ulega bowiem wątpliwości, że konsumenci dużo chętniej nabywają towary, które są rekomendowane przez osoby z odpowiednimi kompetencjami, w niniejszym przypadku wykształceniem medycznym oraz których używanie jest przez nie zalecane. Nie ulega także wątpliwości, że informacja o złym stanie zdrowia, kierowana przez osoby prowadzące pokaz również może wpływać na podjęcie przez konsumenta decyzji dotyczącej ewentualnego zakupu oferowanego przez Spółkę urządzenia. Stanowisko to znajduje przy tym potwierdzenie w cytowanych wcześniej sygnałach konsumenckich, z której wprost wynika, że zakup był dokonywany pod wpływem otrzymania od przedstawicieli Spółki negatywnej diagnozy stanu zdrowia.

Działania Spółki naruszają zbiorowe interesy konsumentów, a więc interesy konsumentów jako zbiorowości stanowiącej nieokreśloną i nieograniczoną grupę podmiotów, których nie da się zidentyfikować - wszystkich aktualnych i potencjalnych klientów Spółki.

W związku z powyższym, praktykę Przedsiębiorcy opisaną w pkt I.2 sentencji decyzji należy uznać za nieuczciwą praktykę rynkową wprowadzającą konsumentów w błąd z art. 5 ust. 3 pkt 6 w zw. z art. 5 ust. 1 i ust. 2 pkt 1 w zw. z art. 4 ust.2 u.p.n.p.r., a jej stosowanie w obrocie konsumenckim za bezprawne.

Mając na względzie poczynione wyżej uwagi, Prezes Urzędu przyjął, że w rozpatrywanej sprawie spełnione zostały przesłanki niezbędne do przypisania Przedsiębiorcy stosowania praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów opisanej w sentencji tj. wykazana została bezprawność działań oraz naruszenie zbiorowego interesu konsumentów.

Uwzględniając powyższe, na podstawie art. 26 ust. 1 u.o.k.k. orzeczono jak w pkt I.2 sentencji.

3. Rygor natychmiastowej wykonalności

Zgodnie z art. 103 u.o.k.k., Prezes Urzędu może nadać decyzji w części lub w całości rygor natychmiastowej wykonalności. Okolicznością warunkującą zastosowanie rygoru natychmiastowej wykonalności jest wystąpienie ważnego interesu konsumentów. Oznacza to, że nie w każdej sprawie, w której naruszony został interes konsumentów, zasadnym jest zastosowanie omawianej instytucji. Należy ją uwzględnić tylko wtedy, gdy mamy do czynienia z ważnym interesem konsumentów, a więc istotnym i doniosłym. Nadanie decyzji rygoru natychmiastowej wykonalności musi zatem poprzedzać dokonanie ustalenia, jaki interes konsumentów doznał w danym przypadku naruszenia oraz czy jest on na tyle ważny, by wydanej decyzji nadać rygor natychmiastowej wykonalności.

W przypadku zakwestionowanych niniejszą decyzją praktyk naruszany jest interes konsumentów polegający na prawie konsumentów do uczestniczenia w przejrzystych i niezakłóconych warunkach rynkowych. Stosowane przez Przedsiębiorcę praktyki ograniczają bowiem konsumentom możliwość dokonania transakcji przy całkowitym zrozumieniu, jaki jest jej rzeczywisty sens ekonomiczny i prawny.

W tym miejscu należy zwrócić uwagę na pogląd Trybunału Konstytucyjnego, który w wyroku z dnia 21 kwietnia 2004 r. (sygn. akt: K 33/03) podkreślił, że *ochrona konsumenta nie jest działaniem o charakterze protekcyjnistyczno-paternalistycznym, lecz zmierza do zabezpieczenia interesów słabszego uczestnika rynku, którego wiedza i orientacja są - w porównaniu do profesjonalnego partnera (sprzedawcy, usługodawcy) - ograniczone. Konsument ma słabszą pozycję przetargową, a jego swoiste upośledzenie wynika z przyczyn systemowych, determinowanych pozycją rynkową. Z tej też przyczyny działania na rzecz ochrony konsumenta, które mają umocnić jego pozycję wobec profesjonalnego partnera służą wyrównaniu ich szans i zapewnieniu - także na rynku detalicznym, swobody dokonania wyboru i podjęcia nieskrępowanej decyzji. Istotą ochrony konsumenta nie jest więc nadawanie mu dodatkowych nadzwyczajnych przywilejów, lecz poddanie całości obrotu praktykom „rynkowo-kompensatoryjnym”, które mają przywrócić utraconą zdolność decydowania o konsumpcji. [...] Udział konsumenta w procesach rynkowych powinien być kształtowany w taki sposób, aby mógł on swobodnie i w zgodzie z własnym interesem zaspakajać - poprzez konkretne transakcje - swe uświadomione potrzeby, na podstawie dostarczonej wiedzy i informacji. Z tego powodu strategicznym założeniem nowoczesnej ochrony konsumenta jest zasada przejrzystości, jawności, rzeczywistej dostępności jasnej, pełnej i zrozumiałej informacji handlowej.*

Podkreślić należy, że zakwestionowane niniejszą decyzją praktyki stanowią nieuczciwe praktyki rynkowe, których stosowanie wobec konsumentów w myśl art. 3 u.p.n.p.r. jest bezwzględnie zakazane. Uregulowanie wskazanego zakazu wiązało się z koniecznością zapewnienia właściwego funkcjonowania rynku gospodarczego i uzyskania odpowiedniego poziomu ochrony konsumentów. Osiągnięcie takiego rezultatu, w ocenie Prezesa Urzędu, jest możliwe wyłącznie w przypadku skutecznego i niezwłocznego eliminowania tego typu praktyk z obrotu.

Za rażąco niewłaściwe w ocenie Prezesa Urzędu należy uznać obie zakwestionowane niniejszą decyzją praktyki. Za nałożeniem rygoru natychmiastowej wykonalności w niniejszej sprawie przemawia w szczególności okoliczność, że Przedsiębiorca kieruje swoją ofertę głównie do osób dorosłych z różnego rodzaju dolegliwościami zdrowotnymi, w tym w szczególności osób starszych, które cechują się dużo większą podatnością na stosowane przez przedstawicieli Spółki niedozwolone praktyki rynkowe.

Zaznaczyć również należy, że koszt oferowanych przez Przedsiębiorcę towarów jest jak na polskie warunki wysoki. Ceny oferowanych zestawów sięgają nawet kilku tysięcy złotych. Nie może zatem ulegać wątpliwości, że stosowane praktyki mogą w sposób znaczący godzić w ekonomiczne interesy konsumentów.

Ze względu na rażące naruszanie przez Przedsiębiorcę opisanych wyżej interesów konsumentów, Prezes Urzędu zdecydował się nadać obowiązkowi zaniechania zakwestionowanych niniejszą decyzją praktyk rygor natychmiastowej wykonalności. W ocenie Prezesa Urzędu, tylko bowiem w ten sposób zostanie w pełni zrealizowana funkcja prewencyjna wydanej decyzji. Podnieść jednocześnie należy, iż brak nałożenia rygoru może

oznaczać skuteczną, z punktu widzenia Przedsiębiorcy, kontynuację ich stosowania. Wobec powyższego, natychmiastowe zaprzestanie opisanych praktyk ma decydujące znaczenie dla zapobieżenia dalszym naruszeniom interesów konsumentów.

Z uwagi na powyższe oraz na konieczność szybkiego reagowania na określone w pkt I.1-I.2 sentencji naruszenia, Prezes Urzędu orzekł jak w pkt II sentencji niniejszej decyzji.

4. Obowiązek usunięcia trwających skutków naruszenia określony w punkcie III sentencji decyzji

Zgodnie z art. 26 ust. 2 u.o.k.k., w decyzji o uznaniu praktyki za naruszającą zbiorowe interesy konsumentów i nakazującej zaniechanie jej stosowania Prezes Urzędu może określić środki usunięcia trwających skutków naruszenia zbiorowych interesów konsumentów, w szczególności może zobowiązać przedsiębiorcę do złożenia jednokrotnego lub wielokrotnego oświadczenia o treści i w formie określonej w decyzji.

Prezes Urzędu zdecydował o nałożeniu na Przedsiębiorcę obowiązku skierowania listem poleconym - w terminie miesiąca od daty uprawomocnienia się decyzji - do wszystkich konsumentów, którzy zawarli w okresie od dnia 30 września 2018 r. do dnia wydania decyzji w niniejszej sprawie, tj. do dnia 11 lutego 2021 r. z Koleta spółką z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Nowym Tomyślu umowy o świadczenie usług rozbudowy (modernizacji) instalacji wodnej o system filtracji wody, w sposób czytelny i zrozumiały pisemnej informacji, o treści:

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w decyzji nr RPZ 1/2021, uznał za praktyki naruszające zbiorowe interesy konsumentów działania Koleta spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Nowym Tomyślu polegające na:

- a) przekazywaniu konsumentom w kierowanych do nich zaproszeniach na organizowane przez ww. spółkę pokazy handlowe nieprawdziwych informacji, że głównym przedmiotem tych spotkań są badania układu krążenia czy też diagnostyka układu krążenia, podczas gdy głównym ich celem jest zaprezentowanie oferty handlowej spółki, co może stanowić nieuczciwą praktykę rynkową w rozumieniu art. 5 ust. 3 pkt 6 w zw. z art. 5 ust. 1 i ust. 2 pkt 1 w zw. z art. 4 ust. 2 ustawy z dnia 23 sierpnia 2007 r. o przeciwdziałaniu nieuczciwym praktykom rynkowym (t.j. Dz. U. z 2017 r. poz. 2070), a w konsekwencji stanowi naruszenie art. 24 ust. 1 i ust. 2 pkt 3 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów,*
- b) przekazywaniu konsumentom nieprawdziwych informacji, że osoba, która prowadzi pokaz handlowy, a następnie omawia wyniki badań jest starszym diagnostą, podczas gdy osoba prowadząca pokaz nie posiada w tym zakresie odpowiednich kwalifikacji lub uprawnień, co może stanowić nieuczciwą praktykę rynkową o której mowa w art. 5 ust. 3 pkt 6 w zw. z art. 5 ust. 1 i ust. 2 pkt 1 w zw. z art. 4 ust. 2 ustawy z dnia 23 sierpnia 2007 r. o przeciwdziałaniu nieuczciwym praktykom rynkowym (t.j. Dz. U. z 2017 r. poz. 2070), a w konsekwencji stanowi naruszenie art. 24 ust. 1 i ust. 2 pkt 3 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.*

Treść decyzji nr RPZ 1/2021 dostępna jest na stronie www.uokik.gov.pl.

Środek ten, w ocenie Prezesa Urzędu, pozwoli zrealizować przede wszystkim cele informacyjne decyzji. Informacja o wydaniu decyzji zostanie przekazana konsumentom, którzy mogli być poszkodowani w wyniku działań Przedsiębiorcy. Posiadając taką wiedzę, będą oni mogli podjąć decyzję, co do ewentualnego dochodzenia swoich indywidualnych

roszczeń. Ponadto, w przypadku uprawomocnienia się decyzji, może ona stanowić prejudykat dla dochodzenia roszczeń przez indywidualnych konsumentów.

W związku z powyższym, Prezes Urzędu orzekł jak w pkt III sentencji decyzji.

6.Kara

Zgodnie z art. 106 ust. 1 pkt 4 u.o.k.k., Prezes Urzędu może nałożyć na przedsiębiorcę, w drodze decyzji, karę pieniężną w wysokości nie większej niż 10% obrotu osiągniętego w roku obrotowym poprzedzającym rok nałożenia kary, jeżeli przedsiębiorca ten, choćby nieumyślnie, dopuścił się naruszenia zakazu określonego w art. 24 ustawy. Art. 106 ust. 3 ww. ustawy, wskazujący sposób obliczania obrotu, przewiduje m.in. w pkt 1, że obrót oblicza się jako sumę przychodów wykazanych w rachunku zysków i strat - w przypadku przedsiębiorcy sporządzającego taki rachunek na podstawie przepisów o rachunkowości. Art. 106 ust. 5 ustawy stanowi przy tym, że w przypadku gdy przedsiębiorca w roku obrotowym poprzedzającym rok nałożenia kary nie osiągnął obrotu lub osiągnął obrót w wysokości nieprzekraczającej równowartości 100.000 euro, Prezes Urzędu nakładając karę pieniężną na podstawie ust. 1 uwzględnia średni obrót osiągnięty przez przedsiębiorcę w trzech kolejnych latach obrotowych poprzedzających rok nałożenia kary. Z kolei, art. 106 ust. 6 ustawy przewiduje, że w przypadku, gdy przedsiębiorca nie osiągnął obrotu w okresie trzyletnim, o którym mowa w ust. 5, lub gdy obrót przedsiębiorcy obliczony na podstawie tego przepisu nie przekracza równowartości 100.000 euro, Prezes Urzędu może nałożyć na przedsiębiorcę, w drodze decyzji, karę pieniężną w wysokości nieprzekraczającej równowartości 10.000 euro. Natomiast, zgodnie z art. 106 ust. 7 u.o.k.k., w przypadku gdy przedsiębiorca nie dysponuje przed wydaniem decyzji danymi finansowymi niezbędnymi do ustalenia obrotu za rok obrotowy poprzedzający rok nałożenia kary, Prezes Urzędu, nakładając karę pieniężną na podstawie ust. 1, uwzględnia:

- 1) obrót osiągnięty przez przedsiębiorcę w roku obrotowym poprzedzającym ten rok;
- 2) w przypadku, o którym mowa w ust. 5 - średni obrót osiągnięty przez przedsiębiorcę w trzech kolejnych latach obrotowych poprzedzających ten rok. Przepis ust. 6 stosuje się odpowiednio.

Przedsiębiorca, przed wydaniem decyzji nie udostępnił danych finansowych koniecznych do ustalenia obrotu za rok 2020, ani też nie wskazał, aby nimi aktualnie dysponował (Przedsiębiorca nie odbiera kierowanej do niego korespondencji i nie odpowiada na wezwania). Z uwagi na powyższe, zastosowanie znajdzie art. 106 ust. 7 u.o.k.k. Ze złożonego zeznania o wysokości osiągniętego dochodu przez podatnika podatku dochodowego od osób prawnych CIT-8 za 2019 r. wynika, że Przedsiębiorca osiągnął obrót w wysokości [usunięto], co uwzględniając średni kurs euro ogłoszony przez Narodowy Bank Polski w dniu 31 grudnia 2020 r., tj. 4,6148 zł, stanowi po zaokrągleniu [usunięto] (stosownie do art. 5 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, przeliczenie wartości euro oraz innych walut obcych na złote oraz wartości złotego na euro jest dokonywane według kursu średniego walut obcych ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski w ostatnim dniu roku kalendarzowego poprzedzającego rok nałożenia kary). [usunięto]

Kara pieniężna za naruszenie zakazu stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów, o którym mowa w art. 24 ustawy, ma charakter fakultatywny. O tym, czy w konkretnej sprawie w odniesieniu do wskazanego przedsiębiorcy zasadne jest nałożenie kary pieniężnej decyduje, w ramach uznania administracyjnego, Prezes Urzędu.

Biorąc pod uwagę okoliczności sprawy, przede wszystkim charakter zarzuconych Przedsiębiorcy praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów oraz skalę naruszeń, Prezes Urzędu uznał, że uzasadnione jest nałożenie na Przedsiębiorcę kar pieniężnych za ich stosowanie.

Należy zwrócić uwagę, że przepisy ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów nie określają jakichkolwiek przesłanek, od których uzależnione byłoby podjęcie decyzji o nałożeniu kary. Ustawodawca wskazał jedynie w art. 111 ustawy te okoliczności, które Prezes Urzędu ma obowiązek uwzględnić decydując o wymiarze kary pieniężnej. Są to w szczególności okoliczności naruszenia przepisów ustawy oraz uprzednie naruszenie przepisów ustawy, a także: okres, stopień oraz skutki rynkowe naruszenia przepisów ustawy, przy czym stopień naruszenia Prezes Urzędu ocenia biorąc pod uwagę okoliczności dotyczące natury naruszenia i działalności przedsiębiorcy, która stanowiła przedmiot naruszenia (art. 111 ust. 1 pkt 1 ustawy).

Ustalając wysokość kar pieniężnych Prezes Urzędu bierze również pod uwagę okoliczności łagodzące oraz obciążające, które wystąpiły w sprawie. Zgodnie z art. 111 ust. 3 pkt 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, okolicznościami łagodzącymi są w szczególności: dobrowolne usunięcie skutków naruszenia, zaniechanie stosowania zakazanej praktyki przed wszczęciem postępowania lub niezwłocznie po jego wszczęciu, podjęcie z własnej inicjatywy działań w celu zaprzestania naruszenia lub usunięcia jego skutków oraz współpraca z Prezesem Urzędu w toku postępowania, w szczególności przyczynienie się do szybkiego i sprawnego przeprowadzenia postępowania. Wśród zamkniętego katalogu okoliczności obciążających art. 111 ust. 4 pkt 2 ustawy wymienia: znaczny zasięg terytorialny naruszenia lub jego skutków, znaczne korzyści uzyskane przez przedsiębiorcę w związku z dokonaniem naruszeniem, dokonanie uprzednio podobnego naruszenia oraz umyślność naruszenia.

Przy nakładaniu kar Prezes Urzędu uwzględnił, że wszystkie zarzucone Przedsiębiorcy praktyki miały charakter umyślny.

W toku prowadzonego postępowania Prezes Urzędu ustalił, że Przedsiębiorca w zaproszeniach na organizowane pokazy wprowadza konsumentów w błąd co do przyczyny organizowania tych spotkań. Co znamienne treść zaproszeń wskazuje, iż działania Przedsiębiorcy w tym zakresie są prowadzone w sposób powtarzalny, przemyślany i celowy. Nie może zatem budzić wątpliwości, że nadanie zaproszeniu na pokaz handlowy formy zaproszenia na badanie medyczne miało w założeniu zgromadzić na pokazie jak największą liczbę potencjalnych klientów. Podkreślenia wymaga, że zarówno forma zaproszeń, jak i sposób prowadzenia pokazów wskazuje na zamiar wprowadzenia konsumentów w błąd co do przyczyny ich organizowania. Wskazać przy tym należy, że w ocenie Prezesa Urzędu nie jest możliwe, aby Przedsiębiorca nie zdawał sobie sprawy z konsekwencji podejmowanych działań.

Niewątpliwie celowa jest również praktyka polegająca na przekazywaniu konsumentom nieprawdziwych informacji, że osoba, która prowadzi pokaz handlowy, a następnie omawia wyniki badań jest starszym diagnostą, podczas gdy osoba prowadząca pokaz nie posiada w tym zakresie odpowiednich kwalifikacji lub uprawnień. Nie może zatem budzić wątpliwości, że powyższe działanie Przedsiębiorcy mogło wzbudzać u konsumentów przeświadczenie, że faktycznie osoba prowadząca dysponuje takimi kwalifikacjami (kreuje jej autorytet oraz zaufanie), a w konsekwencji uwiarygadniać w oczach konsumenta

informacje przekazywane przez nią w toku prelekcji oraz podczas omawiania ww. wyników badań, w tym o występujących nieprawidłowościach zdrowotnych i miało w założeniu zwiększenie poziomu sprzedaży.

Podsumowując, należy podkreślić, że zakwestionowane praktyki Przedsiębiorcy są przemyślane. Są one nakierowane na pozyskanie jak największej liczby potencjalnych klientów i uzyskania jak największego poziomu sprzedaży i zysków. Mając na uwadze powyższe okoliczności, nie sposób twierdzić, że Przedsiębiorca w zakresie opisanych praktyk naruszał tylko zasady ostrożności w relacjach z konsumentami.

Przy ustaleniu wysokości kar Prezes Urzędu wziął pod uwagę: okoliczności naruszenia przez Przedsiębiorcę przepisów ustawy oraz okres, stopień i skutki rynkowe naruszenia. Prezes Urzędu rozważył ponadto, czy wysokość kary powinna podlegać modyfikacjom z uwagi na okoliczności łagodzące lub obciążające.

6.1. Punkt IV.1 sentencji

Przypisana Przedsiębiorcy w pkt I.1 sentencji decyzji praktyka naruszająca zbiorowe interesy konsumentów stanowi wprowadzające w błąd działanie, które polega na przekazywaniu konsumentom w kierowanych do nich zaproszeniach na organizowane pokazy handlowe nieprawdziwych informacji co do głównego przedmiotu organizowanych spotkań. Praktyka ta ujawnia się zatem na etapie przedkontraktowym, którego istotą jest zachowanie przedsiębiorcy ukierunkowane na skłonienie jak największej liczby potencjalnych klientów do udziału w organizowanym przez Przedsiębiorcę pokazie.

Oceniając stopień szkodliwości ww. praktyki Prezes Urzędu uwzględnił, że treść i forma wykorzystywanych przez Przedsiębiorcę w obrocie konsumenckim zaproszeń mogła wywoływać mylne wyobrażenie przeciętnego konsumenta co do charakteru organizowanych spotkań. Wskutek działań Przedsiębiorcy konsumenci zostają pozbawieni rzetelnej informacji o rzeczywistym celu kierowanego w stosunku do nich przekazu, przy czym mylne wyobrażenie w tym zakresie mogło mieć wpływ na podjęcie przez nich decyzji dotyczącej umowy, której w przeciwnym razie by nie podjęli. Uznać bowiem należy, że konsumenci rzetelnie poinformowani o rzeczywistym celu organizowanego przez Przedsiębiorcę spotkania, mogliby zrezygnować z udziału w nim i to właśnie z uwagi na jego wyłącznie handlowy charakter.

Bez wątpienia opisana w pkt I.1 sentencji praktyka Przedsiębiorcy może wywierać wpływ także na konkretne decyzje konsumentów, którzy pozostając w błędzie co do charakteru organizowanych przez Przedsiębiorcę spotkań, mogą być bardziej podatni na stosowane wobec nich działania marketingowe. Pośrednio działania Przedsiębiorcy mogą zatem godzić również w interesy ekonomiczne konsumentów.

Ważąc kwotę bazową omawianej praktyki, Prezes Urzędu uwzględnił także okres jej stosowania przez Przedsiębiorcę. Na podstawie zebranego materiału dowodowego w postaci sygnału konsumenckiego, który jako pierwszy informował o działaniu Spółki opisanym w pkt. I.1 sentencji decyzji i dotyczył zapraszania na pokaz, który miał się odbyć w dniu 30 września 2018 r., uznać należy, że zakwestionowana praktyka ma charakter długotrwały i jest stosowana przynajmniej od dnia 30 września 2018 r.

W ocenie Prezesa Urzędu, ww. okoliczności, w tym wysoka szkodliwość opisanej praktyki, przesądzają o ustaleniu kwoty bazowej kary na poziomie [usunięto] % obrotu osiągniętego przez Przedsiębiorcę w 2019 r., tj. [usunięto].

W dalszym etapie kalkulacji kary Prezes Urzędu rozważył, czy ustalona kwota bazowa powinna podlegać modyfikacjom ze względu na występujące w sprawie okoliczności łagodzące bądź obciążające.

Prezes Urzędu, w przypadku pierwszej z zarzuconych praktyk, nie dopatrył się okoliczności łagodzących. Natomiast za okoliczność obciążającą Prezes Urzędu uznał umyślność stwierdzonego naruszenia oraz jego znaczny zasięg terytorialny. Podkreślenia wymaga, że Spółka prowadzi działalność na terenie całego kraju, a zatem zasięg terytorialny praktyki jest bardzo duży. W konsekwencji, wskazane okoliczności uzasadniają podwyższenie kwoty bazowej kary o [usunięto]% (odpowiednio: [usunięto]% w związku z umyślnością i [usunięto]% w związku ze znacznym zasięgiem terytorialnym), do kwoty [usunięto]. Uwzględniając wszystkie zarówno okoliczności łagodzące, jak i obciążające, ustaloną kwotę bazową należało podwyższyć o [usunięto]%, do kwoty [usunięto],

Biorąc pod uwagę powyższe, za praktykę opisaną w pkt I.1 sentencji decyzji Prezes Urzędu, po zaokrągleniu kwoty bazowej, nałożył na Przedsiębiorcę karę w wysokości 101 125,00 zł, co stanowi [usunięto]% obrotu osiągniętego przez Przedsiębiorcę w 2019 r. oraz [usunięto]% maksymalnego wymiaru kary.

6.2. Punkt IV.2 sentencji

Przypisana Spółce w pkt I.2 sentencji decyzji praktyka naruszająca zbiorowe interesy konsumentów stanowi wprowadzające w błąd działanie, które polega na przekazywaniu konsumentom nieprawdziwych informacji, że osoba, która prowadzi pokaz handlowy, a następnie omawia wyniki badań jest starszym diagnostą, podczas gdy osoba prowadząca pokaz nie posiada w tym zakresie odpowiednich kwalifikacji lub uprawnień.

Praktyka ta ujawnia się zatem na etapie przedkontraktowym i ma uwiarygadniać w oczach konsumenta informacje przekazywane w toku prelekcji oraz podczas omawiania ww. wyników badań, w tym o występujących nieprawidłowościach zdrowotnych, a w konsekwencji ma na celu wzbudzenie zainteresowania ofertą Spółki jak największej grupy osób uczestniczących w pokazie.

Oceniając stopień szkodliwości ww. praktyki Prezes Urzędu uwzględnił okoliczność, że praktyka Spółki mogła godzić w interesy ekonomiczne konsumentów. Zwrócić przy tym należy uwagę, że opisana praktyka w powiązaniu z praktyką zawartą w pkt I.1. sentencji decyzji jest kierowana do osób często schorowanych, z różnymi dolegliwościami zdrowotnymi, często starszych, które w sposób mniej krytyczny podchodzą do tego typu informacji i działają w dużym zaufaniu co do uzyskanych wyników i informacji przekazywanych przez osoby je interpretujące, które są przedstawiane jako specjaliści - w niniejszym przypadku starsi diagnosty, licząc na możliwość uzyskania rzetelnej i zgodnej z rzeczywistym stanem opinii dotyczącej swojego zdrowia.

Ważąc kwotę bazową omawianej praktyki, Prezes Urzędu uwzględnił także okres jej stosowania przez Przedsiębiorcę. Na podstawie zebranego materiału dowodowego, w postaci nagrania pokazu, który miał miejsce 30 maja 2019 r. i oświadczeń prowadzącego pokaz należy uznać, że zakwestionowana praktyka ma charakter długotrwały i jest stosowana przynajmniej od dnia 30 maja 2019 r.

W ocenie Prezesa Urzędu, ww. okoliczności, w tym wysoka szkodliwość opisanej praktyki, przesądzają o ustaleniu kwoty bazowej kary na poziomie [usunięto]% obrotu osiągniętego przez Przedsiębiorcę w 2019 r., tj. [usunięto].

W dalszym etapie kalkulacji kary Prezes Urzędu rozważył, czy ustalona kwota bazowa powinna podlegać modyfikacjom ze względu na występujące w sprawie okoliczności łagodzące bądź obciążające.

Prezes Urzędu nie dopatrył się okoliczności łagodzących, natomiast za okoliczność obciążającą Prezes Urzędu uznał umyślność stwierdzonego naruszenia oraz jego znaczny zasięg terytorialny. Podkreślenia wymaga, że Spółka prowadzi działalność na terenie całego kraju, a zatem zasięg terytorialny praktyki jest bardzo duży. W konsekwencji, wskazane okoliczności uzasadniają podwyższenie kwoty bazowej kary o [usunięto]% (odpowiednio: [usunięto]% w związku z umyślnością i [usunięto]% w związku ze znacznym zasięgiem terytorialnym), do kwoty [usunięto]. Uwzględniając wszystkie zarówno okoliczności łagodzące, jak i obciążające, ustaloną kwotę bazową należało podwyższyć o [usunięto]%, do kwoty [usunięto].

Biorąc pod uwagę powyższe, za praktykę opisaną w pkt I.2 sentencji decyzji Prezes Urzędu, po zaokrągleniu kwoty bazowej, nałożył na Przedsiębiorcę karę w wysokości 101 125,00 zł, co stanowi [usunięto]% obrotu osiągniętego przez Przedsiębiorcę w 2019 r. oraz [usunięto]% maksymalnego wymiaru kary.

Zdaniem Prezesa Urzędu, orzeczone kary są adekwatne do okresu, stopnia oraz okoliczności naruszenia przez Przedsiębiorcę przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Kary te pełnią przede wszystkim funkcję represyjną, stanowiąc sankcję i dolegliwość za naruszenie ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów oraz prewencyjną, zapobiegającą ponownemu ich naruszeniu. Nie bez znaczenia jest ponadto ich walor wychowawczy, odstraszający dla innych przedsiębiorców przed stosowaniem w przyszłości tego typu praktyk w obrocie z konsumentami.

Zgodnie z art. 112 ust. 3 u.o.k.k. karę pieniężną należy uiścić w terminie 14 dni od dnia uprawomocnienia się niniejszej decyzji na konto Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów: NBP O/O Warszawa 51 1010 1010 0078 7822 3100 0000.

7. Koszty postępowania

Art. 77 ust. 1 u.o.k.k. przewiduje, że jeżeli w wyniku postępowania Prezes Urzędu stwierdził naruszenie przepisów ustawy, przedsiębiorca, który dopuścił się tego naruszenia, jest zobowiązany ponieść koszty postępowania. Zgodnie z art. 80 ww. ustawy, Prezes Urzędu rozstrzyga o kosztach w drodze postanowienia, które może być zamieszczone w decyzji kończącej postępowanie. Należy zauważyć, że ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów nie zawiera wyczerpujących regulacji dotyczących rozstrzygnięcia o kosztach postępowania. Art. 83 tej ustawy stanowi jednak, że w sprawach nieuregulowanych w ustawie do postępowania przed Prezesem Urzędu stosuje się przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (t.j.: Dz.U. z 2020 r., poz. 256 ze zm. - dalej: k.p.a.). Stosownie do art. 264 § 1 k.p.a., jednocześnie z wydaniem decyzji organ administracji publicznej ustali w drodze postanowienia wysokość kosztów postępowania, osoby zobowiązane do ich poniesienia oraz termin i sposób ich uiszczenia. Jednocześnie, zgodnie z art. 263 § 1 i 2 k.p.a., do kosztów postępowania zalicza się koszty podróży i inne należności świadków i biegłych oraz stron w przypadkach przewidzianych w art. 56 k.p.a., koszty spowodowane oględzinami na miejscu, koszty doręczenia stronom pism urzędowych, a także koszty mediacji. Organ administracji publicznej może zaliczyć do kosztów postępowania także inne koszty bezpośrednio związane z rozstrzygnięciem sprawy.

Do kosztów przeprowadzonego postępowania w sprawie naruszenia zbiorowych interesów konsumentów zaliczono poniesione koszty doręczenia pism Przedsiębiorcy, w wysokości 8,50 zł.

Koszty niniejszego postępowania przedsiębiorca obowiązany jest wpłacić na konto Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Warszawie w NBP o/o Warszawa Nr 51 1010 1010 0078 7822 3100 0000 w terminie 14 dni od uprawomocnienia się decyzji.

8. Pouczenie

Stosownie do treści art. 81 ust. 1 u.o.k.k. w związku z art. 479²⁸ § 2 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. Kodeks postępowania cywilnego (t.j.: Dz. U. z 2020 r., poz. 1575 ze zm. - dalej: k.p.c.) - od niniejszej decyzji przysługuje odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie - Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w terminie miesiąca od dnia jej doręczenia, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów-Delegatury Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Poznaniu.

W przypadku kwestionowania wyłącznie postanowienia w przedmiocie rygoru natychmiastowej wykonalności (pkt II sentencji decyzji), stosownie do treści art. 108 § 2 zd. 2 k.p.a., w związku z art. 83 u.o.k.k., jak również stosownie do art. 81 ust. 5 u.o.k.k., w związku z art. 479³² k.p.c., zażalenie na przedmiotowe postanowienie należy wnieść do Sądu Okręgowego w Warszawie - Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów - Delegatury Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Poznaniu, w terminie tygodniowym od daty doręczenia decyzji.

W przypadku kwestionowania wyłącznie postanowienia o kosztach zawartego w pkt V decyzji, na podstawie art. 264 § 2 k.p.a. w zw. z art. 83 i art. 81 ust. 5 u.o.k.k. w związku z 479³² § 1 i § 2 k.p.c., Przedsiębiorcy przysługuje prawo wniesienia zażalenia do Sądu Okręgowego w Warszawie - Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w terminie tygodnia od dnia doręczenia niniejszej decyzji, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów - Delegatury Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Poznaniu.

Zgodnie z art. 3 ust. 2 pkt 9 w związku z art. 32 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (t.j.: Dz. U. z 2020 r., poz. 755 ze zm.), odwołanie od decyzji Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów podlega opłacie stałej w kwocie 1 000 zł. Z kolei, zgodnie z art. 32 ust. 2 tej ustawy zażalenie na postanowienie Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów podlega opłacie stałej w kwocie 500 zł.

Zgodnie z art. 103 ust. 1 i ust. 2 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, Sąd może przyznać zwolnienie od kosztów sądowych osobie prawnej lub jednostce organizacyjnej niebędącej osobą prawną, której ustawa przyznaje zdolność prawną, jeżeli wykazała, że nie ma dostatecznych środków na ich uiszczenie. Spółka handlowa powinna wykazać także, że jej wspólnicy albo akcjonariusze nie mają dostatecznych środków na zwiększenie majątku spółki lub udzielenie spółce pożyczki.

Zgodnie z art. 105 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, wnioszek o przyznanie zwolnienia od kosztów sądowych należy zgłosić na piśmie lub ustnie do protokołu w sądzie, w którym sprawa ma być wytoczona lub już się toczy.

Stosownie do treści art. 117 § 1, § 3 i § 4 k.p.c. strona zwolniona przez sąd od kosztów sądowych w całości lub części, może domagać się ustanowienia adwokata lub radcy prawnego. Osoba prawna lub inna jednostka organizacyjna, której ustawa przyznaje zdolność sądową, niezwolniona przez sąd od kosztów sądowych, może się domagać ustanowienia adwokata lub radcy prawnego, jeżeli wykaże, że nie ma dostatecznych środków na poniesienie kosztów wynagrodzenia adwokata lub radcy prawnego.

Wniosek o ustanowienie adwokata lub radcy prawnego strona zgłasza wraz z wnioskiem o zwolnienie od kosztów sądowych lub osobno, na piśmie lub ustnie do protokołu, w sądzie, w którym sprawa ma być wytoczona lub już się toczy.

z upoważnienia Prezesa
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Dyrektor Delegatury UOKiK w Poznaniu
Jarosław Krüger

Otrzymuje:

Koleta sp. z o.o.
ul. Długa 4/3
64-300 Nowy Tomyśl